

РЕШЕНИЕ

№ 2910

гр. София, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 08.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9788** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е по жалба от В. В. Т., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М. срещу Ревизионен акт РА № Р-22221219000496-091-001/16.03.2020г., поправен с РАПРА № П-22221220103498-003-001/18.06.2020 г. и РАПРА № П-22221220111953-003-001/07.07.2020 г., издадени от ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 1253/12.08.2020 г. на Директора на ОДОП, в оспорената част на установените задължения за данък по ЗДДФЛ за 2013 г. и 2017 г., ведно със съответните лихви.

В жалбата се твърди, че оспореният РА е немотивиран и с опорочена форма, както и че органите по приходите не са изяснили всички факти и обстоятелства. Оспорват се изводите на органа по приходите, че жалбоподателят В. В. Т. е получил „коледно възнаграждение“ в размер на 250 000 лева за 2013г., както и обстоятелството, че в качеството си на управител на „Транстрейдинг“ ЕООД е теглил и не е получавал от сметката на дружеството сумата от 1 185 332,00 лева. Конкретно се цитират пропуски и недостатъци на писмените доказателства, послужили в хода на ревизионното производство, въз основа на които органите по приходите са обосנוвали допълнително получени и недекларирани доходи от жалбоподателя на стойност 1 435 563,29 лв. за 2013г. и 21 741,18 лв. за 2017 г. , като се изтъква, че ревизията се базира единствено на доказателства, събрани в хода на досъдебно наказателно производство

по реда на НПК, които не са проверени с процесуалните средства на ДОПК. Моли съда да отмени ревизионния акт. Претендира разноски по представен списък. Представя частна съдебно-почеркова експертиза.

В проведените съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски по списък. Представя писмени бележки. Пълномощията на адв. М. са оттеглени, видно от молба от 30.08.2020г. /л.218/

Ответникът по делото –Директора на ОДОП – С. при ЦУ на НАП оспорва жалбата чрез процесуалния си представител –юрисконсулт В., която смята че оспореният ревизионен акт е законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 13 822лв.

От фактическа страна съдът намира за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221219000496-020-001/24.01.2019 г., връчена лично на лицето на 04.04.2019 г., изменена със заповеди за изменение на ЗВР: №Р-22221219000496-020-002/29.05.2019г №Р-22221219000496-020-003/26.06.2019г., №Р-22221219000496-020-004/29.07.2019 г. и №Р-22221219000496-020-005/19.08.2019 г., издадени от Р. Г. Я. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед №РД-01-818/10.05.2019г. на и. д. директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на В. В. Т. за установяване на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. Срокът за приключване на производството е удължен до 04.12.2019 г. със Заповед №Р-22221219000496-ЗИД-001/19.08.2019 г. на изпълнителния директор на НАП.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221219000496-092-001/18.02.2020 г., връчен на 21.02.2020 г.

Не е направено възражение по реда на чл. 117 ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА№Р-22221219000496-091-001/16.03.2020 г., издаден от Р. Г. Я. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и П. Н. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 09.06.2020 г.

Във връзка с допуснатата техническа грешка е издаден РАПРА №П-22221220103498-003-001/18.06.2020 г. от органите, издали РА. Причината е, че в таблица 3 са отразени задължения за главници и лихви само за 2013 г., а е пропуснато да се добавят задълженията за 2018г. данък 71,94 лв. и лихва – 13,18 лв. Връчен е на 19.06.2020 г.

Във връзка с допуснатата още една техническа грешка е издаден РАПРА №П-22221220111953-003-001/07.07.2020г., тъй като установените задължения за 2017 г. погрешно са посочени в Таблица 1 като задължения за 2018 г., което именно е коригирано. РАПРА е връчен по електронен път на 17.07.2020 г. РАПРА не са оспорени и са влезли в сила.

В хода на провеждане на ревизионното производство ревизиращият орган е констатирал, че В. В. Т. е местно физическо лице, по смисъла на чл. 4 ал. 1 от ЗДДФЛ

данъчно задължено за доходи, произтичащи от източници в България и в чужбина, съгласно чл. 6, чл. 8, чл. 12 и чл. 13 от ЗДДФЛ. На В. В. Т. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221219000496-040-001/04.04.2019г., с което са изискани всички документи, справки и доказателства, свързани с получените доходи и извършените разходи за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г., информация за изплатени доходи от дивиденди, договори за извършени услуги с личен труд, доходи по трудови правоотношения и др. както и доказателства за извършените разходи за издръжка и живот, разходи за придобиване и подобрения на недвижими имоти, за придобиване и ремонт на превозни средства и др. От страна на ревизираното лице не са представени изисканите документи и писмени обяснения. Впоследствие на лицето са връчени още две ИПДПОЗЛ - с изх. №Р-22221219000496-040-002/20.11.2019 г., изх. №Р-22221219000496-040-003/04.12.2019 г., по които също не са постъпили доказателства.

До В. В. Т. е изготвено Уведомление по чл. 124 от ДОПК с изх. №Р-22221219000496-113-001/20.11.2019г., че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Уведомлението е връчено на 09.12.2019 г.

Органите по приходи са предприели редица процесуални действия за събиране на доказателства /описани подробно на стр. 4 - 23 от РД/. На основание чл. 45 от ДОПК са извършили насрещни проверки на трети задължени лица. На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са изпратили искания за предоставяне на документи, данни и сведения до лица, държавни и общински органи, по които са получени отговори - до всички банки в Република България, до Столична дирекция „Полиция“, сектор „Български документи за самоличност“, до отдел „Пътна полиция“ при СДВР, до Агенция по вписванията и др. Извършили са преглед на намиращите се данни в информационната система на НАП. Предприели са действия за обезпечаване на публични вземания.

С Протокол №Р-22221219000496-П.-001/06.12.2019г. са приобщени доказателства от контролно производство с УИН Р-22220214002927 от извършена ревизия на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] /описани на стр. 22 - 23 от РД/. С Протокол №Р-22221219000496-П.-002/06.12.2019 г. от контролно производство с УИН Р-22220214002927 от извършена ревизия на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД е приобщена проверка в обект на задължено лице, за която е съставен Протокол №0448085/04.02.2015 г.

С Протокол №1600893/04.12.2019г. са присъединени доказателства, събрани в хода на досъдебно производство. С Постановление на Специализирана прокуратура от 14.11.2019 г. по пр. пр. №2077/2018 г. с изх. №7578/15.11.2019 г. на директора на ТД на НАП С. са предоставени доказателства, заведени в деловодните регистри на ТД на НАП С., [населено място], [улица] вх. №20-00-319/29.11.2019 г.

Ревизиращите органи са установили, че през ревизирия период В. В. Т. не е осъществявал дейност по занятие, по смисъла на чл. 1, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/, както и като предприятие, но е работил по трудови правоотношения в ЕТ „АЛЕКСАНДЪР РАДЕВ“ с ЕИК[ЕИК], в „ИНВЕСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД с ЕИК[ЕИК] и в „ДУНАРИТ“ АД с ЕИК[ЕИК]. Същевременно е бил едноличен собственик, управител и представляващ на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД, считано от 21.05.2010 г. до 16.12.2013 г., където се е самоосигурявал. Бил е съдружник в „ЕВРО

ИНТЕРФИНАНС“ООД /„ПЪТНО ПОДДЪРЖАНЕ“ ООД/ с ЕИК[ЕИК] от 26.05.2010 г. до 02.01.2014 г.; съдружник в „ХИДРОПОНТ М“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] от 16.12.2013 г. до 26.05.2016 г.; член на съвета на директорите на „СЪН СИТИ 03“ АД с ЕИК[ЕИК] от 25.11.2014 г. до 31.07.2017г.; член на съвета на директорите на „ИНВЕСТИЦИОННО КОНСУЛТИРАНЕ“ АД с ЕИК[ЕИК] от 07.01.2011 г.; член на съвета на директорите на „КЛОВИЛ“ АД с ЕИК[ЕИК] от 10.07.2015 г.; управител на „НЮ ЕСТЕЙТС“ ООД с ЕИК[ЕИК] от 25.05.2010 г. до 21.12.2013 г.; управител на „САНА ПАРК РИЗОРТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] от 02.06.2016 г. до 18.07.2017 г. и управител на „СЪН С. 03“ Д. с ЕИК[ЕИК] от 14.11.2007 г.

Органите по приходите са извършили анализ на събраните доказателства - на представените документи и писмени обяснения от трети лица, данните от информационната система на НАП и на Агенция по вписванията, притежаваните банкови сметки, реализираните доходи от трудови правоотношения и други доходи, подлежащи на деклариране, имуществено състояние и пр. обстоятелства, относими към ревизираните периоди. Изследвали са разходите на лицето за издръжка и живот, за плащания на данъци, осигуровки и такси, вноски и тегления по разплащателни сметки, покупка на движимо и недвижимо имущество, разходи за пътувания в чужбина и други. За всяка една от годините са изготвили справка за движението на паричните средства и са съпоставили приходите и разходите. В резултат са установили, че е налице съответствие между стойността на направените от задълженото лице разходи и декларираните и/или получени доходи за съответните ревизирани периоди, т. е. не са констатирани недостиг на парични средства.

Същевременно, органите по приходите са анализирани постъпилите от Специализирана прокуратура по постановление от 14.11.2019 г. по пр. пр. №2077/2018 г. документи, както следва:

- Съдебно счетоводна икономическа експертиза №6975;
- Разходни касови ордери - 8 бр.;
- Протоколи за разпит на свидетел Б. Л. от 04.01.2019 г. и от 09.01.2019 г.;
- Протокол за разпит на свидетел Ю. И. от 04.01.2019 г.;
- Протокол №178 Е/2019 г. за извършена експертиза;
- Протокол №259 Е/2019 г. за извършена експертиза;
- Експертиза с вх. №2659/22.04.2019 г. /том 32/;
- Писмо от „КТБ“ АД с изх. №3083/26.07.2018 г. /том 11/;
- Писмо от „КТБ“ АД с вх. №160/09.01.2019 г.

От същите са установили, че В. В. Т. е получил доход, който не е декларирал. На 18.12.2013 г. е получил пари в размер на 250 000,00 лв., за които не е дал писмени обяснения и доказателства относно произхода и предназначението им. Видно от представените от Специализирана прокуратура документи, на 18.12.2013 г. с Разходен касов ордер /РКО/ на В. В. Т. са изплатени 250 000,00 лв. със записано основание „Коледна премия“. Съгласно резултатите от извършените съдебно-счетоводни експертизи подписът на съставил в РКО е на В. Т., а на главен счетоводител - на Б. Л.. РКО е без посочен издател в поле „организация“. При проверка в информационния масив на НАП, както и при извършените насрещни проверки на дружества, в които лицето е участвало в капитала и/или управлението, и такива, в които- е полагало труд по трудови правоотношения, не са установени данни, че сума в размер на 250 000,00 лв. е получена от лицето от някое от тези дружества. Предвид това, поради непредставянето на писмени обяснения и доказателства за произхода и

предназначението на сумата, ревизиращите органи са приели, че полученото имущество /пари/ по същество представлява друг облагаем доход.

На второ място, съгласно данните в Съдебно-счетоводна икономическа експертиза №6975/01.10.2019 г., като и при извършената насрещна проверка на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД в хода на настоящото производство, приключила с Протокол №П-22220219075232-141-001/17.09.2019 г., е установено, че през ревизирания период от банкови сметки с титуляр „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД в „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД /„КТБ“ АД/ В. В. Т. е изтеглил парични средства в брой, както следва: на 07.06.2013 г. от сметка с IBAN: BG39 KOPB 9220 1402 3521 01 сума в размер на 400 000.00 евро. /с равностойност на 782 332,00 лв./; на 07.06.2013 г. от сметка с IBAN: BG57 KOPB 9220 1002 3521 01 сума в размер на 100 000,00 лв. и на 15.11.2013 г. от сметка с IBAN: BG57 KOPB 9220 1002 3521 01 сума в размер на 303 000,00 лв. Изтеглените парични средства в брой от банкови сметки с титуляр „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД в К. АД са в общ размер на 1 185 332,00 лв.

Същевременно, с протоколи №Р-22221219000496-П.-001/06.12.2019 г. и №Р-22221219000496-П.-002/06.12.2019 г. към настоящата ревизия са приобщени доказателства от контролно производство на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД с УИН: Р-22220214002927, при което е установено следното:

В хода на ревизията, във връзка с връчено ИПДПОЗЛ с №Р-22220214002927-040-вх. №Д.-105/21.01.2015 г. са представени оборотни ведомости, справки, декларации и писмени обяснения, в т.ч. оборотна ведомост на синтетични сметки и подсметки за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. По данни от същата, има заведена счетоводна сметка 501 - „Каса в левове“, чийто дебитни обороти за периода са в размер на 12 845,95 лв. и счетоводна сметка 502 - „Каса във валута“, чийто дебитни обороти за периода са в размер на 0,00 лв., от което следва, че цитираните по-горе изтеглени от В. В. Т. парични средства в брой от банкови сметки с титуляр „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД не са постъпвали в левовата и валутната каси на дружеството. Също така, при ревизията във връзка с връчено ИПДПОЗЛ с №Р- 22220214002927-040-002/26.01.2015 г. от страна на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД с придружително писмо вх. №Д.-190/03.02.2015 г. са представени писмени обяснения, в които се заявява следното: „На 04.02.2015 г. в 11.00 ч. управителят ще ви очаква пред клон на К. АД на адрес: [населено място], [улица] за изпълнение на действия по отваряне на сейфа, тъй като не разполага с ключ. Дружеството няма сключени договори за сейфове, касети и трезори в други банки“. На 04.02.2015 г. служителите на НАП - Е. С., Б. Т. и Л. П. са извършили посещение на офис на „КТБ“ АД, намиращ в [населено място], ж. к. „К. село, [улица], с цел отваряне на сейф на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД. При посещението, в присъствието на М. К. П. - управител на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД и Ц. З. Г. - касиер-счетоводител в О. на К. АД К. село, е отворен сейф №242 на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД. След отваряне на сейфа от ключар е констатирано, че същият е празен. При справка в електронния регистър за посещения на банковия сейф е установено, че не са регистрирани такива от сключване на договора за ползване на банков сейф - 05.01.2012 г. до момента - 04.02.2015 г. В ръчно воден регистър за посещения на клиенти на банковия сейф също не е установено регистрирано посещение. Констатациите от проверката са обективирани в Протокол №0448085/04.02.2015 г.

При така установеното ревизиращите органи са констатирани, че изтеглените от В. В. Т. парични средства в брой от банкови сметки с титуляр „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД

не са постъпили в сейфа на дружеството, намиращ се в офис на К. АД на адрес: [населено място],[жк], [улица].

Относно посочените изтеглени и получени суми, от ревизираното лице с конкретно ИПДПОЗЛ е изискано да представи писмени обяснения и доказателства /Приходни касови ордери за внесени суми в касата на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД, фактури за закупени активи за дружеството, платежни нареждания или други документи за извършени плащания към доставчици и/или кредитори и др./ за последващото предназначение на същите. Такива не са представени. Предвид това ревизиращите органи са приели, че изтеглените на каса от банковите сметки на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД и получени от В. В. Т. суми в общ размер на 1 185 332,00 лв. по същество представляват друг облагаем доход за ревизираното лице.

След извършени насрещни проверки на всички банки на територията на Република България органите по приходите са установили, че като физическо лице В. В. Т. е притежавал сметки в „БАНКА ДСК“ ЕАД и в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД /П. АД/. Предвид обстоятелството, че той не е представил декларация за разкриване на банкова тайна с Писмо изх. №10-00- 2370/10.06.2019 г. на основание чл. 62, ал. 6, т. 3. б. „а“ от Закона за кредитните институции /ЗКИ/ от Софийски районен съд /СРС/ е поискано постановяване разкриване на сведения за операциите и наличностите по сметките на лицето. С Решение №144834/18.06.2019 г. СРС е постановил разкриване на банкова тайна по процесите банкови сметки. Изпратени са ИПДПОЗЛ и получени отговори от банките, както следва: №Р-22221219000496-041-026/01.07.2019 г. до „ПИБ“ АД. Получен е отговор с писмо изх. №И-7089#1/12.11.2019 г., с което банката предоставя информация за операциите и наличностите по сметките на лицето и №Р-22221219000496-041-027/01.07.2019 г. до „БАНКА ДСК“ ЕАД, по което е получен отговор с писмо изх. №14-ИСК-08490/1/02.08.2019 г., с което е предоставена съответната информация. След анализ на операциите по личните банкови сметки органите по приходите са констатирани получени преводи от лица от Германия, Полша и др., както следва: за 2013 г. в размер на 231,29 лв. и за 2017 г. в размер на 719,39 лв. За тези преводи ревизираното лице не е дало обяснения и доказателства за произхода и предназначението им. Ревизиращият орган е приел, че получените по банка суми са с характер на други облагаеми доходи.

При така установената фактическа обстановка, органите по приходите направили извод, че през 2013 г. и 2017 г. ревизираният субект е получил доходи, които не е декларирал, съответно в размер на 1 435 563,29 лв. и 719,39 лв., представляващо от своя страна обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - налице са данни за укрита приходи или доходи. Така получените доходи са квалифицирани като доходи от друг източник по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. В резултат е направено заключение, че данъчната основа за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ следва да бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, съгласно връченото Уведомление по чл. 124 от ДОПК. За целта органите по приходите са извършили анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2, а именно: т. 1. вида и характера на фактически извършваната дейност; т. 2. платените данъци, мита, такси и др.; т. 3. движението и

остатъците по банковите сметки; т. 4. официалните документи и документите с достоверни данни; т. 7. капитала и пазарната цена на придобитите имуществва към момента на придобиването; т. 8. брутните приходи /доходи/; т. 14. обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение, лечение и др. и т. 16. други доказателства.

За 2013 г. основата за облагане е определена в размер на установените недекларирани доходи - 1 435 563,29 лв., като съгласно чл. 48 ал. 1 от ЗДДФЛ е определен данък в размер на 143 556,33 лв.

За 2017 г. основата за облагане е определена като сума от данъчната основа, декларирана в подадената от лицето ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2017 г. в размер на 21 021,79 лв. и установените недекларирани облагаеми доходи през годината в размер на 719,39 лв. или общо 21 741,18 лв., като е установен данък в размер на 2 174,10 лв.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт като незаконосъобразен, издаден при липса на пълно изследване на обстоятелствата. Най-напред твърди, че е налице съществено противоречие - от една страна, в РА се сочи, че през 2013 г. има недекларирани доходи в размер на 1 435 563,29 лв., но впоследствие тези доходи не са налични в справките за движението на паричните средства и не са прехвърлени за следващите години. Относно изтеглените суми от банкови сметки на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД счита, че представените в хода на ревизията на дружеството оборотни ведомости за 2014 г. не са анализирани и не е изяснено дали твърдените за получени средства през 2013 г. в размер на 1 185 332,00 лв. не са заприходени по сметките на дружеството през 2014 г. или пък са постъпили в други дружества, управлявани от него. Поддържа, че е кредитирана единствено експертизата на Специализирана прокуратура, която обаче не е пълна, тъй като е базирана само на данни, събрани в досъдебното производство. По отношение РКО за сумата от 250 000,00 лв. сочи, че не е направен анализ дали същият е годен и съдържа реквизитите от Закона за счетоводството /ЗС/, също така кога е бил подписан и дали съществуват други данни за получаване на въпросната сума. В заключение счита, че ревизията не е доказала получаването на твърдените парични средства в качеството му на физическо лице.

В хода на оспорването по административен ред, директорът на ОДОП е потвърдил РА, относно установените задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013 г. и 2017 г., ведно със съответните лихви. За останалите периоди, в които не са начислени задължения, жалбата е обявена за недопустима, поради липса на правен интерес. Директорът на ОДОП е постановил своя акт при следните

МОТИВИ:

Счита за обосновани и доказани твърдените от ревизиращия екип недекларирани доходи с облагаем характер за 2013 г. и 2017 г. Счита, че получаването на сумата от 250 000 лв. от ревизираното лице на 18.12.2013 г., се потвърждава от процесния РКО, както и от свидетелските показания на лица, дадени в досъдебното производство, съдебни експертизи и други приложени в ревизионното производство документи. Споделят се изцяло заключенията на ревизиращите органи относно изтеглените от ревизиращия субект от банкови сметки на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД през 2013 г. суми в общ размер на 1 185 332,00 лв., характера им на облагаем доход, поради обстоятелството, че не са върнати в патримониума на дружеството, получени са лично от Т., не са установени в сейфа на дружеството, не са заведени в касата на дружеството, нито са наредени към трети лица, както и да са използвани за дейността на дружеството. По отношение на сумите получени от трети лица през 2013г. и през 2017г. също е прието, че представляват доход от друг източник. С оглед на всичко гореизложено, директорът на ОДОП намира, че фактическите и правни заключения на ревизиращия орган при определяне на процесните задължения са основателни и законосъобразни, като ревизията правилно е извършена по особения ред, предвид установени обстоятелства по чл. 122 ал.1 т.1 от ДОПК.

В хода на съдебното производство са ангажирани следните доказателства: протокол от извършена частна диагностична почеркова експертиза, изготвена във вр. с пр. пр. № 2077/2018г. по описа на С., съгласно която времето на полагане на подписите от Б. Л. върху осем броя РКО, на които е поставена с щемпел дата „18 Д. 2013“ не съответства на датата 18 декември 2013г. Подписите са положени в периода обхващащ и 1998, и 1999г. Представени са обяснения от В. Т. относно процесните суми, предмет на РА, а именно 250 000лв. и 1 185 332лв./л.228, л.397/, в които се сочи, че процесните РКО са съставени през 1997-1999г., в тях са визираны неденоминирани лева и той не е получавал сумата като коледна премия. По отношение на изтеглените на каза суми от банковата сметка на дружеството „Транстрејдинг“ ЕООД изтъква, че само формално е бил управител и никога не е изтеглял процесните суми лично, нито същите са били в негово владение. Изтъква, че в хода на ревизионното производство е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, поради което не е могъл да участва в ревизията и да представя нужните документи. Представя доказателства за това/л.230/. Прилага протокол от съдебно –почеркова експертиза №22 от 14.03.2022г. по дело на Административен съд [населено място] с предмет РКО от 18.12.2013г./л.233-236/.

Представени са счетоводни документи и справки на дружеството „Транстрејдинг“ ЕООД, договори и анекси /л.309-366/, ревизионната преписка на дружеството /л.366а-/, протоколи от разпити на свидетели по досъдебно производство №92/2014г. , пр. пр.№6466/2014г. на СГП, извадки от протоколи от разпити по наказателно дело№ 2209/2017г. по описа на СпНСъд /л.441-456/, банково бордеро/л.457, за което е заявено в съдебно заседание на 27.04.2023г. , че няма да се ползва/дневник сметка от Група 50 за периода 01.01.2010-30.04.2023г. на „Транстрејдинг“ ЕООД/л.461-470,л. 604-695/, съдебно-почеркова експертиза по адм.д.№9604/2020г. на АССГ /л.482-495/, съдебно- почеркова експертиза по адм.д.№9787/2020г. на АССГ , разпитани са свидетелите Б. Л., Ю. И., М. П., И. Р., М. А., Н. А..

По искане на жалбоподателя е изготвена ССЕ, видно от която сумите изтеглени от банковите сметки на „Транстрејдинг“ ЕООД са заприходени по дебита на сметка 507 „Предоставени депозит“ на дружеството. Сумите от 100 000лв. и 303 000лв. са осчетоводени по дебита на сметка 507 1 Предоставени депозити в К. сейф лева, срещу кредита на сметка 503 Разплащателна сметка в лева. Сумата от 400 000 евро е осчетоводена по дебита на сметка 507 1 Предоставени депозити в К. сейф евро с левова равностойност 782 332,00лв.

Всички суми, вкл. процесните, заприходени към 31.12.2014г. по дебита на сметка 507 1 Предоставени депозити в К. сейф лева на посочената дата са осчетоводени по дебита на сметка 501 Каса в левове срещу кредита на сметка 507 1 Предоставени депозити в К. сейф лева, и са на обща стойност 1 169 080,00лв.

Всички суми, вкл. процесните, заприходени към 31.12.2014г. по дебита на сметка 507 1 Предоставени депозити в К. сейф евро на посочената дата са осчетоводени по дебита на сметка 502 Каса във валута срещу кредита на сметка 507 1 Предоставени депозити в К. сейф евро, и са на обща стойност 895 000,00 евро с левова равностойност 1 750467,85 лв. Видно от разпита на вещото лице в съдебно заседание от 28.09.2023г. същото заявява, че сумите не са напускали патримониума на дружеството, тъй като става дума за кредитиране на сметка, от която се изтеглят и се дебитираща сметка, в която се внасят същите суми.

Представени са банкови извлечения от сметки на дружеството „Транстрејдинг“ ЕООД, копия от нареждане разписка /л.587-602/.

По искане на жалбоподателя е изготвена и съдебно-почеркова експертиза, съгласно заключението на която подписът за „главен счетоводител“ в оригинала на РКО, издаден на името на В. Т. от 18.12.2013г. за сумата от 250 000лв. с основание „Коледна примия“ е положен от Б. Л. и

съответства на подписите, полагани от него в периода 1998-1999г., подписът не съответства на подписите, полагани от Л. към 18.12.2013г.. Подписът за „съставител“ в същото РКО е положен от В. Т., но не може да се отнесе към конкретен времеви период, поради липса на ясна диференциация в писмено-двигателния навик на Т. по времеви параметри по датите на документите.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В рамките на проверката по чл.158 от АПК, съдът счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.156 ал.1 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на и.д.Директора на ТД –НАП С. и Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на Директора на ТД на НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 л.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК.

Решение №1253/12.08.2020г. също е издадено от компетентен орган – а именно Директора на дирекция „ОДОП“ – С..

От това следва изводът, че ЗВР, РА и РД, както и Решението на Директора на Д“ОДОП“-С. са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, РД и РА.

По определението на чл. 13, ал. 1 от Закона за електронния подпис и електронния документ, електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. Квалифициран електронен подпис съгласно чл. 13, ал. 3 и ал. 4 от ЗЕДЕП е

усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискването на чл. 16 от Закона и той има значение на саморъчен подпис. За установяване на наличието на квалифициран електронен подпис е необходимо съгласно изискването на чл. 16, ал. 1 от ЗЕДЕП да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за квалифициран електронен подпис, отговарящо на изискванията на чл. 24 удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа, и да е създаден посредством устройство за сигурно създаване на подписа. Удостоверението за електронен подпис е средство за електронна идентификация и потвърждаване на самоличността на лицето, подписващо даден документ /файл/. Удостоверението за електронен подпис е законово признато за еквивалент на саморъчен подпис за лицата, които притежават такова удостоверение. В тази връзка се установи, че РА и РД и ЗВР създадени като електронни документи са подписани с електронен подпис от лицата посочени като техни издатели, с КЕП и в периода на действие на удостоверението.

Изложеното налага извод, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на акта. Същият е издаден в съответната форма и съдържа необходимите реквизити.

Поради гореизложеното съдът счита, че липсват основания за прогласяване нищожност на оспорения РА, тъй като са спазени процесуалноправните разпоредби при неговото издаване.

По отношение на законосъобразността от материалноправна страна съдът счита следното:

Относно данъчното третиране на сума в размер на 250 000,00 лв. като „доход от други източници“ по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

В хода на настоящото съдебно производство е установено, въз основа на Постановление от 01.03.2021г. на прокурор при СП по пр. пр. № 2077/2018г. по описа на СП, че оригинал на издаден РКО с поставена печатна дата -13.12.2013г. се намира по досъдебното производство, поради което в настоящето дело е приложено копие на цитирания документ. При анализ на цитираното писмено доказателство, съдът констатира, че няма данни за организацията, предприятието и работодателят, от името на който са изплатени посочените парични средства „коледни премии“. Върху същия не е поставен печат. На разходния –касов ордер има положен подпис от жалбоподателя В. В. Т., но същият е положен в полето „подпис/съставил“ документа, а не като получател. Липсва и име и подпис на касиер, извършил платежната операция. Другият положен подпис в РКО е от името на главен счетоводител. По данни от свидетелските показания, главен счетоводител

е бил Б. Л., а и от почерковата експертиза се установява, че подписът е положен именно от Б. Л.. Тези обстоятелства не се оспорват от страните. В настоящото производство е изготвена и приета съдебно – диагностична почеркова експертиза на РКО, съгласно която „Подписът за „Гл. Счетоводител”, е положен от Б. А. Л. и съответства на подписите, полагани от него в периода обхващащ 1998 - 1999 г. Същият не съответства на подписите, полагани от Б. Л. към датата 18 декември 2013 г. Подписът за „подпис/Съставил“ в същото РКО на името на В. Т., е положен от В. В. Т.. Същият не може да бъде отнесен към конкретен времеви период, поради липса на ясна диференциация в писмено-двигателния навик на В. Т. по времеви параметри по датите на документите. /при така представения сравнителен материал/.“

Същата се цени от съда като компетентна, пълна и относима към спора, неоспорена от страните и изготвена в съответствие със събраните доказателства.

От съдържанието на РКО, в качеството му на частен документ, не става ясно от името на коя организация е издаден. Не може да бъде установено и лицето, което евентуално е изплатило сума в такъв голям размер, ето защо според настоящия съдебен състав липсват безспорни доказателства, за изплащане на посочената сума, а от там и за получаването ѝ в патримониума на В. В. Т.. Липсата на съществени елементи в РКО относно издателя и лицето, което фактически е броило и предало сумата, компрометират цитирания документ и разколебават извода, че посочената сума е получена като приход – коледно възнаграждение от В. В. Т.. Достоверността на изложеното в документа обстоятелство, свързано с получаване на конкретна сума е разколебана и от факта, че очевидно същия е подписан далеч преди датата, поставена чрез печат върху същия. Това обстоятелство, доказано чрез допустимите доказателствени средства кореспондира с тезата на жалбоподателя, че се касае за суми преди настъпилата деноминация на лева, въведена чрез ЗАКОН за деноминация на лева /Обн., ДВ, бр. 20 от 5.03.1999 г., в сила от 5.07.1999 г., изм., бр. 30 от 2.04.1999 г., доп., бр. 65 от 20.07.1999 г., в сила от 5.07.1999 г./ Не на последно място следва да се отбележи и факта, че самият касов ордер представлява бланка, изготвена през периода 199_г., обстоятелство, което само по себе си не е пречка за получаване на конкретна сума пари като премия, но съобразено и анализирано поотделно и в съвкупност с останалите доказателства по делото води до извод, че действително се касае за поставяне на печат на дата върху бланката, който не съответства на момента на попълването му с посочените данни.

Формалната доказателствена сила при частните документи задължава

съда да счита лицето, подписало документа, за автор на направеното изявление. Това положение произтича от разпоредбата на чл. 180 ГПК, която въвежда оборима презумпция, че до доказване на противното подписаното лице е действителният автор на съдържанието на документа. Следователно подписаният частен документ представлява пълно доказателствено средство за авторство на материализираното изявление и съдът е обвързан в извода си относно факта на авторството, докато то не бъде оспорено успешно в хода на процеса.

Материалната доказателствена сила е свързана със съдържанието на документа. Законът в чл. 179 ГПК предоставя такава сила единствено за официалните свидетелстващи документи – тези, които удостоверяват определени правнорелевантни факти. Според разпоредбата съдът е длъжен да приеме за доказани тези изявления или действия, които са направени от или пред длъжностно лице и са удостоверени в официален документ.

Частните документи нямат материална доказателствена сила. Законът не предвижда изявленията, които са материализирани в частен документи да имат задължително обвързващо за съда действие. Съдържанието им се преценява от съдията по вътрешно убеждение, във връзка с останалите обстоятелства по делото съгласно принципа на чл. 12 ГПК. Следователно, когато е представен частен писмен документ с определено съдържание, съдът преценява доколко то отговаря на действителното положение чрез съпоставката му с останалите материали по делото и по вътрешно убеждение, без да е обвързан в оценката си по силата на закона.

Тук следва да се вземат предвид и свидетелските показания на Б. Л., чийто подпис е положен върху РКО, които сочат, че съществува възможност да се издава РКО и без дата или със саморъчно написана, както и с печатна дата. Същият не може да изложи конкретни обстоятелства, свързани с процесния РКО.

Ето защо и в синхрон с посочения принцип, съдът след преценка на всички относими към процесния РКО доказателства, в това число и свидетелските показания, снети в хода на настоящето производство, счита че в случая липсват убедителни доказателства, че се касае за сума, изплатена на посочената в РКО дата на жалбоподателят В. Т., респективно същата не може да се отнесе към процесната 2013г. и не представлява „доход от други източници“ по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

Въз основа на изложеното, настоящият съдебен състав, намира, че органите по приходите не са доказали безспорно, че жалбоподателят е получил приход в размер на 250 000 лева за 2013г., изплатен като

„коледена премия“ на посочената в РКО дата.

За да приеме, че въпросната сума е получена от жалбоподателя, решаващият орган се е обосновал и с наличие на списък на лицата, видно от който, сред имената фигурира и това на В. В. Т.. Видно от така представения списък, същият е без дата и подпис на съставител, поради което съдът не го кредитира като годно писмено доказателство.

По отношение данъчното третиране като „доход от други източници“ по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДЦФЛ на получена от В. В. Т. сума в размер на 1 185 332,00 лв. от „Транстрејдинг“ ЕООД.

Въз основа на събрани по досъдебно производство №1/2019 г. по описа на СО-СП, пр.пр. №2077/ 2018г., от разследващите органи е извършен икономически анализ на движения по сметки в К., физически лица и представляваните от тях юридически лица, в т.ч. по отношение на В. В. Т. и представляваното от него дружество „Транстрејдинг“ ЕООД. За резултатите е изготвена съдебно - икономическа експертиза №6975/01.10.2019г., която е предоставена на ревизиращия екип. По данни от така изготвената експертиза е установено, че ревизираното лице, в качеството си на представляващ дружеството, в ревизирания период е извършило теглене в брой на суми от банковите сметки на „Транстрејдинг“ ЕООД, в общ размер на 1 185 332,00 лева.

При извършена ревизия за установяване задълженията на „Транстрејдинг“ ЕООД, приобщена към настоящото производство, не е установено изтеглената сума да е постъпила в касата на дружеството или негов сейф. Писмени доказателства за причините за изтеглянето на паричните средства и за тяхната последваща реализация не са представени от страна на В. В. Т., поради което ревизиращите органи са приели, че тези средства са получени от него и представляват друг облагаем доход.

С депозираната пред съда жалба В. Т. твърди, че сумата не е изтеглена от него, не е получавал никога суми и никога не е имал физически достъп до паричните средства на дружеството. Заявява, че не е извършвал нито тегления, нито внасяния на суми в брой или по банковите сметки на „Транстрејдинг“ ЕООД.

В хода на настоящото съдебно производство допълнително са изискани и приобщени като писмени доказателства заверени копия на РА и РД на „Транстрејдинг“ ЕООД, оборотни ведомости, нареждане –разписка от 10.01.2013г. с наредител „Транстрејдинг“ ЕООД за изтеглена сума и дневник сметка от Група 50 за периода 01.01.2010-30.04.2023г. на „Транстрејдинг“ ЕООД. В съдебно заседание на 28.09.2023 г. е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно–счетоводна

експертиза, изготвена въз основа на всички доказателства по делото. Вещото лице е констатирало, че изтеглените суми не са напуснали патримониума на дружеството „Транстрејдинг“ ЕООД. Съдът кредитира експертното заключение, като обосновано и изготвено въз основа на всички приобщени по делото доказателства.

Същата е неоспорена от страните, компетентна и изготвена на база представените и налични по делото доказателства.

По делото са приобщени протоколите за разпити на свидетелите Б. Л. и Ю. И. от досъдебно производство №1/2019 г. по описа на СО-СП, пр.пр. №2077/ 2018г. Същите лица са разпитани и пред настоящата съдебна инстанция, като във всички разпити потвърждават, че формалните управители на дружествата, свързани с Ц. В., единствено са подписвали платежните документи без никакъв физически досег с финансовите средства, а оттам и са били във пълна фактическа невъзможност да отклонят тези средства към себе си.

С оглед на изложеното, съдът прави извод, че липсват безспорни доказателства, че сумата от 1 185 332,00 лева е постъпила в патримониума на жалбоподателя. Изводът на органите по приходите, че сумата от 1 185 332,00 лева следва да се третира като „доход от друг източник“ за жалбоподателя Т. не се подкрепя безусловно от доказателствата по делото.

Тук следва да се отбележи и факта, че ревизионното производство е започнало със ЗВР на 24.01.2019г. и приключило на 16.03.2020г. с издаването на РА, поправен с РАПРА на 18.06.2020г. и на 07.07.2020г., а В. Т. е бил с мярка „Задържане под стража“ от 12.01.2019г. в продължение на осем месеца. Именно поради тази причина същият е бил в обективна невъзможност да участва активно в ревизионното производство, което безспорно е било известно на органите по приходите, предвид тясната им комуникация с разследващите органи по наказателното производство. Въпреки това, като основен аргумент в РД е изложено обстоятелството, че задълженото лице не е предоставяло за нуждите на ревизионното производство поисканите от него писмени доказателства, документи и обяснения.

През 2013г. В. Т. получил сумата от 231,29лв. от трети лица от Полша, а през 2017г. Т. получил по личната си банкова сметка преводи също от трети лица от Германия в размер на 719,39лв. По отношение на тези суми жалбоподателят не сочи никакви обстоятелства, нито аргументи, оборващи изводите на органа, не ангажира доказателства, които да имат отношение към сумите. По отношение на тях съдът намира, че следва да се приеме изводът на ревизиращия екип, че същите представляват доходи

от друг източник и следва да се обложат с данък.

По изложените съображения правилно е определена годишна данъчна основа за 2017г. от трудови правоотношения в размер на 21 021,79лв. , годишна данъчна основа за доходи от други източници 719,39 лв., общо годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ - 21741,18лв., дължим данък – 2 174,10лв., внесен данък 2 102,16лв., остатък за донасяне в размер на 71,94лв.

Съгласно чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ облагаемият доход е брутната сума на облагаемите доходи, придобити през годината от всички други източници, които не са изрично посочени в този закон.

Предвид всички посочени по-горе доказателства в обратния на приетия от ревизиращия екип извод, а именно, че процесните суми представляващи „коледна премия“ и такива, изтеглени от сметките на „Транстрејд“ ЕООД представляват доход за В. Т., незаконосъобразно горните суми са третираны като облагаем доход по чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ и доколкото са налице доказателства, че същите не са постъпили в неговия патримониум, той не е имал владение и не се е разпоредил с тях, законосъобразно следва да се изключат от данъчната основа за 2013 и 2017 година. Следователно от определеният размер на доходи от други източници общо - 1 435 563,29лв. следва да се изключи сумата от общо 1 435 33 2лв., формирана от процесните две суми – коледна премия и изтеглените общо от банковите сметки на дружеството „Т.“, като за доход от други източници следва да се счита сумата от 231,29лв., за която дължимият данък се изчислява на сумата от 23,13лв.

Следователно, обжалвания РА, се явява неправилен и следва да бъде отменен за разликата над 23,13 лв. за 2013г. до пълния размер на установеното задължение до 143 556, 33лв. а в останалата част за 2017г. следва да бъде потвърден.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. В полза на В. В. Т. следва да бъдат присъдени разноски по представения в настоящото производство списък с разноски, а именно: 1380,27 лева за изготвени съдебно-счетоводна и съдебно-почеркова експертиза.

При този изход на спора претенцията на адв. Т. Т. за разноски се явява основателна. С договора за правна защита и съдействие страните са признали, че жалбоподателя има качеството на лице по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА /материално затруднено/, при което оказваната адвокатска помощ е безплатна за него. В случаите, когато делото приключва в полза на представлявания, законодателят е предвидил полагащото се на адвоката за предоставената услуга възнаграждение да бъде възложено в тежест за

плащане на осъдената противна страна, съобразно правилото на чл. 78, ал. 1 от ГПК и в полза директно на пълномощника / чл. 38, ал. 2 от ЗА/. Тъй като по делото е представен договор за правна защита и съдействие, сключен между В. В. Т. и адв. Т. Т., процесуалният представител адв. Т. Т. е направил искане да се присъди адвокатско възнаграждение, като по реда на чл. 38 ЗАдв. такъв следва да се присъди в полза на адв. Т., на осн. чл.8 ал.1, вр. Чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения - в размер на 13 816лв./ тринадесет хиляди осемстотин и шестнадесет лева/.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 62-ри състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалба на В. В. Т., Ревизионен акт РА № Р-22221219000496-091-001/16.03.2020 г., поправен с РАПРА № П-22221220103498-003-011/18.06.2020 г. и РАПРА № П-22221220111953-003-011/07.07.2020 г., издадени от ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 1253/12.08.2020 г. на Директора на ОДОП, в оспорената му част на установеното задължение за данък върху доходите на физическите лица за разликата над 23,13 лв. до пълния размер на установеното задължение до 143 556, 33лв. за 2013 г. и съответната лихва в размер на 85 632,94лв.

Отхвърля жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на В. В. Т., ЕГН [ЕГН], сумата от 15196 лева / петнадесет хиляди сто деветдесет и шест / лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: